

[C. O. Pedersen.]

Ministeren med sit Cirkulære har standset den periodiske Gennemgang af Sygekasse-medlemmernes Antal, hvad der var Forudsætningen ved Loven af 1927. Dette er en Kendsgerning, som Ministeren med alle mulige Forklaringer ikke kan komme udenom.

Jeg sagde før, at jeg ikke kunde erkende, at ubemidlede Personer af Arbejderklassen havde en særlig hævdvunden Ret til at være Medlemmer af Sygekasser fremfor andre. Det forekommer mig oprigtigt talt, at naar man fra Socialdemokratiets Side den ene Gang efter den anden kommer med Udtalelser om, at Arbejderklassen nu er hævet op i Niveau med andre Klasser i vort Folk, er det ubegribeligt, at man, naar det drejer sig om sociale Love, vil kæmpe for et Privilegium for Arbejderklassen, skønt de Herrer ellers altid har været med til at afskaffe alle andre Privilegier. Hvad der kunde være Ret i 1892, behøver endelig ikke at være det i 1930. Jeg vil gerne indrømme, at i 1892 var Arbejderklassens Stilling her i Landet i Forhold til andre Klasser meget daarligere, end den er den Dag i Dag. Men der er sket en rivende Udvikling i Arbejderklassens økonomiske Stilling fra 1892 til nu; hele dens Stilling er af den Beskaffenhed, at man overhovedet ikke kan sammenligne Forholdene i 1892 med Forholdene nu, og jeg vil hævde, at Arbejdernes Indtægter heller ikke den Dag i Dag er saa usikre som den Gang. Den Ordning af Arbejdsforholdene, der er kommet i Løbet af de sidste 30 Aar, har ganske forandret Karakteren af Arbejdernes Stilling her i Landet. For øvrigt synes det jo, som om Ministeren aldeles har glemt, at i 1927, samtidig med at disse Bestemmelser blev indføjet i Loven, blev der ogsaa indføjet en Bestemmelse om, at Fortsættelseskasserne var pligtige til at tage imod de Medlemmer, som paa Grund af høje Indtægter gled ud af Sygekasserne ved denne Revision. Det forekommer mig, at det er en saadan Ventil for Sygekasseloven, at et Privilegium aldeles ikke mere er nødvendigt.

Ministeren fremdrog i sin Tale nogle Tal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa berørte. Ministeren sagde, at der i Tiden fra 1922 til 1927, i 5 Aar, gennemsnitligt var smidt ud, sagde Ministeren, 2 700 om Aaret, medens der i 1928, det første Aar efter Revisionen, var blevet sat 17 800 ud af Sygekassen og i 1929 7 800, men saa stod der endnu 26 000 uafgjorte Sager tilbage. Hvad viser nu disse Tal? De viser for det første ikke det,

som Ministeren vilde vise med dem. Jeg forstaaer, at Ministeren gennem dem vil vise, at denne Revision navnlig er gaaet ud over ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen. Men det kan Ministeren ikke udlede af disse Tal; hvis man vil udlede noget deraf, maa man først have en nærmere Specifikation. Jeg har været saa heldig at træffe paa særlig velstillede Sygekassemedlemmer, som netop er gaaet ud af Sygekassen i disse Aar. Jeg kender saadanne, hvis Formue ligger mellem 40 000 og 50 000, og jeg kender saadanne, hvis Indtægter ligger mellem 7 000 og 8 000 Kr. De er naturligvis kede af, at de er gaaet ud af Sygekassen ved denne Revision. Men det forekommer mig egentlig at være højest betimeligt, at en Revision finder Sted, naar saadanne Forhold er til Stede. Og jeg kan forsikre Ministeren om, at iblandt de Medlemmer, jeg har fundet frem, er der ogsaa Folk, som mener, at de hører til de ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen. De skælder naturligvis ud ligesom alle andre, naar Revisionen medfører, at de maa gaa ud. Men det er alligevel retfærdigt, naar det sker. Ministeren talte om denne Udrensning; han vilde gerne have, at jeg skulde bemærke, at han havde sagt Udrensning i sin Tale; det vil jeg meget gerne. Et Sted i sin Forelæggelsestale sagde den højtærede Minister, at det var Udrensning, man havde talt om, men det kunde man ikke kalde at rense ud, naar det var de mest trofaste Bestanddele af Sygekassemedlemmerne, som man her rensede ud. Jeg kan sige heroverfor, at det Medlem — der var for øvrigt to, men det enes Forhold har jeg faaet nøje undersøgt —, der havde en Indtægt paa 7 000—8 000 Kr., var virkelig en meget trofast Bestanddel af sin Sygekasse, han havde haft denne Indtægt i snart en halv Snes Aar og staaet der i hele den Tid. Jeg tror, at hvis Ministeren fik de enkelte Tilfælde prøvet og ikke nøjedes med summarisk at tage Tallet 17 800, vilde der vise sig at være mange blandt disse 17 800, der har en større Indtægt end adskillige i denne Sal. Derfor viser de Tal, Ministeren har forebragt, aldeles ikke, at denne Revision gaar ud over de ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen. Nu lagde jeg Mærke til, at i den Tale, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen holdt, var de Eksempler, det ærede Medlem kom med, virkelig meget interessante. Det drejede sig nemlig om København, det drejede sig om en stor Købstad som Vejle, men hvor blev Landsygekasserne af? Dem hørte vi ikke noget om. Jeg vil gerne se de